

AKKOR ÉS MOST

A 28. évfolyamában járó Sikeres Nők méltán elmondhat magáról érettséget, sikeres múltat, és számos nagyszerű mélyinterjút olyan emberekkel, akikre Olvasóink mindig kíváncsiak. AKKOR ÉS MOST című rovatunkban visszatérünk időben is legkedvesebb interjú-alanyainkhoz, szembesítjük őket sok évvel ezelőtti énükkel, és kíváncsian várjuk válaszaikat a jelenkorukat firtató kérdéseinkre.

**A KÖZÖNSÉG
SZERETETE
AZ ÉLTETŐJE**

25 évvel ezelőtt jelent meg az első interjú Vincze Lillával a Sikeres Nők lapjában.. A jubileum kapcsán kerestük fel a művésznőt.

AKKOR

Vincze Lilla tanárnak készült. Diplomával a zsebében lett a *Napoleon Boulevard* szólistája. 1986 nyarán nyerték meg a szülővárosában, Siófokon megrendezett Interpop Fesztivált. Lillát ekkor ismerte meg az ország.

2000 januárjában a Sikeres Nőknek így mesélt:

– A popfesztiválon már igazi profiként léptél fel, rögtön uralni tudtad a színpadot, érezni lehetett, hogy a véredben van a szereplés. Mennyi ebből a tanult és az otthonról hozott?

– Sokat köszönhetek a családi háttérnek. Édesanyámnak gyönyörű hangja volt, de amikor választania kellett a karrier és a család között, ő az utóbbi tartotta fontosnak. Így nem valósult meg az álma, hogy énekesnő legyen. Édesapám gépészmérnökként dolgozott, de emellett gyönyörűen rajzolt. Én az édesanyámtól, a bátyám az édesapámtól örökölte a tehetségét. Annak ellenére, hogy a szüleim nem voltak művészek, minket gyerekkorunktól úgy neveltek, hogy érdeklődjünk a művészetek iránt. Kedves, bohém család voltunk, színházba jártunk, kirándultunk, ünnepeken vettünk részt. Már négyévesen imádtam táncolni, így korán kiderült, hogy vagy balerina, vagy színésznő leszek. Siófokon laktunk, de a szüleim felhoztak Budapestre a balettintézetbe. A felvételinél eljutottam a harmadik szintig, ott

sajnos kiestem. Tehetségesnek tartottak, csak a csontozatom nem volt megfelelő.

2005 áprilisában így nyilatkozott a Sikeres Nők lapjának:

Mindig is foglalkoztatott a zenei műfajok közötti átjárás. Kísérleteztem azok ötvöztésével is, amelyet divatos szóval most cross over-nek hívnak. Előadói pályámon a pop mellett az opera, a népzene, a jazz és a szanzon már a kezdetektől is jelen volt. Nagy rajongója vagyok a sanzonn királynőjének, *Edith Piafnak*. Nyilván az az ő hatására viseltem sanzón-énekléshez a hozzá hasonlító sötétbarna sima haját. Óriási élmény volt, amikor 1988-ban Cannes-ban a MINDEM fesztiválon elénekelhettem *Piaf* talán leg híresebb számát, a „*Mylord*”-ot, amelynek popos változatát a franciák nagy sikerrel fogadták.

Első önálló nagylemezem 1991-92-ben született a szecesszió jegyében *József Attila „Mámor”* című versének megzenésített változatához kötődött a lemez anyaga. Pályafutásomat egyéként mind-egyik végig kísérte az irodalom, a költészet. Már pályám is a magam által megzenésített versek előadásával kezdődött. *Dévai Nagy Kamilla* volt ebben nemcsak a példaképem, hanem a mentorom, a pártfogóm is. Sokat gitározunk-énekelünk együtt gyönyörű szép székeley dalokat.

Sokszínűségéről így vallott:

Imádom a színházat. Nézőként és a színpadon egyaránt. Szívesen és nagy odaadással vettem részt a Ruttkai Éva Színház két darabjában is. Az *„Edít és Marlene”* *Edith Piaf* és *Marlene Dietrich* kapcsolatáról szólt. Ebben *Csepregi Éva* barátnőmmel alakítottuk a két főszereplőt. Ez életem egyik nagy élménye volt. Hihetetlen mélységeket élhettem meg a színpadon és hihetetlen átváltozásokon mehettem keresztül. Az *Acélmagnóliák*-ban *Emilit*, a kutyás hölgyet játszottam olyan nagyszerű partnerek társaságában, mit *Borbás Mária* vagy *Bay Éva*.

MOST

Vincze Lilla: „A közönség szeretete az éltető erőm”

Több évtizede a magyar zenei élet meghatározó alakja, és ma is ugyanolyan szenvedéllyel áll színpadra, mint karrierje kezdetén. Vincze Lilla őszintén mesélt a közönséggel való különleges kapcsolatáról, a művészethez való viszonyáról, és arról, hogyan találja meg önmagát a zenében, miközben folyamatosan alkalmazkodik a világ változásaihoz.

- **Hogyan éled meg most, ennyi év után, hogy még mindig ekkora szeretet és figyelem övez a közönség részéről?**
- A közönség szeretete számomra olyan, mint egy éltető erő. Úgy érzem, hogy nem csak a dalaimat szeretik, hanem azt az érzést, amit a színpadon közvetítek. Amikor érzem, hogy velem együtt lélegzik a terem, az egy igazi csoda. Ez az összekapcsolódás a leg-szebb ajándék.
- **Mikor először énekelte a „Júlia nem akar a földön járni” című dalt, gondoltad volna, hogy generációk szívébe ég bele? Mit jelent számodra ma ez a dal?**
- Akkor még fogalmam sem volt arról, hogy egy dal képes lehet ilyen mélyre hatolni. Az évek során azonban rájöttem, hogy Júlia története sokaknak egyfajta menedék. Számomra ez a dal ma már inkább egy kapocs: összeköt az életem különböző szakaszaival és az emberekkel, akik hallgatják.
- **A „Paroles, Paroles” koncert kapcsán mi inspirált arra, hogy ezt az irányt válaszd? Milyen történetet szeretnél mesélni a dalokon keresztül?**
- Ez a koncert számomra az érzelmek finomságáról, a kimondott és kimondatlan szavakról szól. A „Paroles, Paroles” szimbolikus: a dalok történeteket mesélnek el, de sokszor a kimondatlan dolgok mondják el a legtöbbet. Ezzel szeretnék közelebb hozni a közönséget a szívemhez, megmutatni az árnyalatokat.
- **Melyik az pillanat a karrieredből, amit a legjobban őrzöl a szívedben, és miért volt az annyira meghatározó?**
- Talán, amikor először éreztem azt, hogy egy dal megszületése közös alkotás. Nem egyedül állok a színpadon, hanem az emberek

energiájával vagyok összekapcsolva. Az első nagy koncert ezen felismerés nélkül nem is lett volna olyan különleges.

– Zenészként hogyan hatott rád a világ változása, legyen szó a digitális forradalomról, a streaming platformokról?

– Ezek a változások rávilágítottak arra, hogy mennyire fontos az alkalmazkodás képessége. A digitális platformok segítenek elérni olyanokat is, akik nem tudnának eljönni egy koncertre, de közben egy része eltávolítja az embereket egymástól. Én hiszek abban, hogy a zene ereje személyesen a legerősebb, de fontos, hogy nyitottak legyünk az új utakra.

– Szerinted mi a legnagyobb kihívás ma egy művész számára, és hogyan próbálsz ezeket megugrani?

– A legnagyobb kihívás, hogy hűek maradjunk önmagunkhoz a világ zajában. Az elvárások és a trendek néha elnyomhatják a belső hangot. Én úgy próbálok ezt kezelni, hogy mindig visszatérek ahhoz, ami igazán fontos: a zene öröméhez és a közönséghez.

– Hogyan dolgozol fel nehéz érzelmi időszakokat? A zene terápia neked is, vagy inkább menekülés?

– Számomra a zene terápia, de néha menekülés is. Amikor nehéz időszakot élek meg, egy dal vagy egy dallam képes megtisztítani az érzelmeimet. Írni, énekelni olyan, mintha valahogy megérinteném azokat a részeimet, amiket szavakkal nem tudnék elérni.

– Mi az, amit soha nem mutatnál meg a nyilvánosságnak magadból, és miért?

– A legmélyebb érzelmeimet. Nem azért, mert nem lennék őszinte, hanem mert vannak dolgok, amik csak rám tartoznak. Az alkotásban viszont ezek az érzések megjelennek ...talán éppen azért, mert nem beszélek róluk.

– Milyen kapcsolatod van a rajongóiddal? Volt olyan találkozás vagy üzenet, ami mélyen megérintett?

– A rajongóim olyanok, mint egy nagy család. Olyan levelek érkeztek néha, amik könnyekig mehetnek. Például egyszer egy anyuka írt, hogy a zeném segített átvészelni egy nehéz időszakot a kislányával. Ezek a pillanatok erőt adnak.

– Tanítasz is fiatal tehetségeket. Mit tartasz a legfontosabbnak, amit átadhatsz nekik a zene és az élet kapcsán?

– Azt, hogy legyenek bátrak. Merjenek hibázni, merjenek kísérletezni, és soha ne adják fel a belső hangjukat. Hiszek abban, hogy a művészet nem a tökéletességről, hanem az őszinteségről szól.

– Hogyan formálták a szakmai sikerek vagy kudarcok az életedet? Visszanézve van olyan döntés, amit ma más-hogy hoznál meg?

– A kudarcok sokszor többet tanítottak, mint a sikerek. Egy-egy nehéz döntést persze másképp hoznék meg, de ezek mind hozzájárultak ahhoz, aki ma vagyok. Az utam tele volt tanulságokkal, és ezért hálás vagyok.

– Mit jelent számodra a teljes kikapcsolódást a színpadi életen kívül?

– Imádom a természetet, örök szerelem a Balaton, Morzsi kutya és Manna, a vitorlázás, a repülés és a *Vasutazz Velünk* háziaszszonya vagyok csodás utazásokkal, élményekkel együtt!

– Milyen érzelmi utazást szeretnél átadni a közönségnek a koncerten keresztül? Mit gondolsz, mivel távoznak majd az emberek a műsor végén?

AKKOR ÉS MOST

- Szeretném, ha a koncert egyfajta érzelmi kaleidoszkóp lenne, ahol mindenki megtalálhatja azt a pillanatot, ami hozzá szól. A dalokon keresztül olyan történeteket mesélek, amelyek mindannyiunk életében jelen vannak: szerelem, vágy, nosztalgia, elengedés. Hiszem, hogy a zene képes megnyitni a szíveket, és remélem, hogy a közönség a koncert végén úgy érzi majd, mint ha egy kicsit könnyebbek lennének a mindennapok.
- **Lesznek a koncerten különleges meglepetések, vendéglőadók vagy új hangszerelések, amelyek eltérnek az eddigi koncepcióidtól?**
- Igen, különleges sztárvendég lesz Jason *Kouchak*, francia származású zongoraművész, énekes és zeneszerző. Jason elegáns, érzelmdús előadóművész és a francia-országi zenei hagyományok modern ötvöztetésével kápráztatja majd el a közönséget. Lírai játéka tökéletesen illeszkedik a sanzonok világához, és biztos vagyok benne, hogy az est egyik csúcspontját fogja jelenteni.
- **Mi a titka annak, hogy több évtizeden át sikeres maradtál a zenei pályán? Hogyan tudtad megőrizni a közönség szeretetét ennyi időn keresztül?**
- A titok talán az őszinteségben rejlik. Mindig hiteles akartam maradni, és olyan zenét alkotni, ami belőlem fakad, nem pedig a trendeket követi. A közönség megérzi, ha valami szívből jön, és ez az igazi kapocs köztünk. Emellett nagyon fontos a folyamatos fejlődés, az, hogy soha ne ragadjunk le egy helyben. Új dolgokat kipróbálni, de közben megőrizni azt az esszenciát, ami miatt szeretnek... ezt próbáltam mindig szem előtt tartani.

Forrás: Román Júlia
Fotó: Pejko Gergő
Ruhák: Silka Fashion

GREENSTAGE PRODUCTION PRES.

2025. ÁPRILIS 25.

VINCZE LILLA

mOmkuIt
1124 Budapest, Csörsz u.18.

PAROLES, PAROLES...
FRANCIA SANZON ÉS FILMZENEI EST

VENDÉGműVÉSZ
JASON KOUCHAK
ZENEKARI TAGOK

HOLE ANNA Fuvola
DÖMÉNY KRISZTIÁN Zitherlooper
HEGEDŰS SZABOLCS Zongora
KOSZTIN LÁSZLÓ Akusztikus gitár
PROMMER PATRIK Űtős

JEGYEK
eventim